USNESENÍ

Krajský soud v Praze projednal dne 11. listopadu 2021 v neveřejném zasedání stížnost **odsouzené H[redacted] M[redacted],** narozené [redacted] na [redacted], proti usnesení Okresního soudu v Mělníku ze dne 9. února 2021, číslo jednací 14 T 14/2020 - 384, a rozhodl

takto:

Podle § 148 odstavec 1 písmeno c) trestního řádu **se stížnost** odsouzené **zamítá**.

Odůvodnění

Napadeným usnesením okresní soud rozhodl podle § 155 odst. 5 trestního řádu o povinnosti odsouzené zaplatit státu náhradu odměny a hotových výdajů, které zvolenému zmocněnci poškozených 1) A[redacted] D[redacted], nar. [redacted], 2) J[redacted] D[redacted], nar. [redacted] a 3) M[redacted] D[redacted], nar. [redacted], Mgr. Jaroslavu Mašínovi, advokátovi se sídlem Karlovo náměstí 19, 120 00 Praha 2, uhradil stát ve výši 45 360,80 Kč.

Proti usnesení podala odsouzená prostřednictvím svého obhájce v zákonné lhůtě stížnost, a to z důvodu nezákonnosti a nepřezkoumatelnosti napadeného usnesení. Napadenému usnesení vytýká, že z něj nevyplývá, jakým způsobem soud prvého stupně dospěl k výpočtu odměny a náhrady hotových výdajů v částce 45 360,80 Kč pro zmocněnce poškozených Mgr. Jaroslava Mašína. Domáhá se proto zrušení napadeného usnesení.

Je třeba předeslat, že v dané věci rozhoduje stížnostní soud již podruhé, když jeho první usnesení ze dne 18.3.2021, č.j. 11 To 73/2021 -395 bylo nálezem Ústavního soudu České republiky ze dne 4.10.2021 sp.zn. II.ÚS 1445/21 zrušeno. Věc tehdy soud druhého stupně věcně nepřezkoumával, neboť advokát, který jménem poškozené podal stížnost, nepředložil plnou moc k zastupování odsouzené a stížnostní soud proto stížnost zamítl dle § 148 odst. 1 písm. b) tr. řádu, když ji považoval za podanou neoprávněnou osobou. Ústavní soud však dospěl závěru, že stížnostní soud porušil právo stěžovatelky na soudní ochranu zaručené čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a právo stěžovatelky na právní pomoc zaručené čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Zdůraznil, že soud není absolutně vázán doslovným zněním zákonného ustanovení, nýbrž se od něj smí a musí odchýlit v případě, kdy to vyžaduje ze závažných důvodů účel zákona, historie jeho vzniku, systematická souvislost nebo některý z principů, jež mají svůj základ v ústavně konformním právním řádu jako významovém celku. Připustil sice, že plná moc obhájce k tomuto úkonu skutečně absentovala, nicméně soud druhého stupně si ji mohl vyžádat.

S přihlédnutím k výše citovanému nálezu Ústavního soudu a k námitkám uplatněným v podané stížnosti přezkoumal soud II. stupně podle § 147 odst. 1 tr. řádu napadené usnesení i řízení, které mu předcházelo, a zjistil následující :

Soud I. stupně dospěl k bezchybnému závěru, pokud odsouzené uložil povinnost nahradit státu odměnu a hotové výdaje uhrazené zmocněnci poškozených státem ve výši v napadeném usnesení konkretizované, když takové rozhodnutí má plnou oporu v trestním řádu.

Z obsahu spisu stížnostní soud ověřil, že odsuzující rozsudek Okresního soudu v Mělníku ze dne 18.5.2020, č.j. 14T 14/2020 – 289 nabyl právní moci dne 8.7.2020 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 8.7.2020 č.j. 9 To 151/2020-318. Stěžovatelka byla uznána vinnou přečinem vydírání dle § 175 odst. 1 tr. zákoníku, kdy výhružky směřovaly mimo jiné vůči poškozeným ve výroku napadeného usnesení uvedeným. Dále zjistil, že zvolenému zmocněnci poškozených Mgr. Jaroslavu Mašínovi byla usnesením ze dne 4.12.2020, č.j. 14 T 14/2020-375 přiznána odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši 45 360,80 Kč. Toto usnesení nabylo právní moci dne 23.12.2020 a obsahuje podrobné odůvodnění, kde je konkretizována jak tarifní hodnota, z níž prvý soud vycházel, tak jednotlivé úkony právní služby, režijní paušály, náhrady cestovného, náhrady ztráty času a DPH. Přiznaná částka již byla zmocněnci poškozených státem uhrazena. Současně nebylo zjištěno, že by byl odsouzené přiznán nárok na obhajobu bezplatnou či za sníženou odměnu.

Krajský soud po přezkoumání věci s ohledem na shora uvedené uzavřel, že rozhodnutí okresního soudu obstojí, je věcně správné. Námitka odsouzené, že napadené usnesení je nepřezkoumatelné, nemůže obstát. Odůvodnění napadeného usnesení je sice stručné, ale obsahuje vše podstatné. Konkrétně odkaz na odsuzující rozsudek a usnesení, kterým byla zmocněnkyni poškozených přiznána odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši 40 465,20 Kč, jakož i zjištění, že stát již tuto částku zmocněnci uhradil. Není žádný důvod, aby prvý soud v nyní přezkoumávaném usnesení znovu opakoval argumentaci ze shora citovaného usnesení ze dne 4.12.2020, č.j. 14 T 14/2020-375, když toto usnesení bylo odsouzené doručeno do vlastních rukou dne 19. 12. 2020 a měla tedy možnost se s jeho odůvodněním seznámit. Pokud měla k výši odměny přiznané zmocněnci poškozených výhrady, měla předmětné usnesení napadnout stížností, což však neučinila a toto nabylo právní moci dne 23.12.2021, jak již bylo výše konstatováno.

Ze shora uvedených důvodů byla stížnost odsouzené jako nedůvodná podle § 148 odst 1 písm. c) tr. ř. zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Praha 11. listopadu 2021

JUDr. Ladislav Koudelka, Ph.D. , v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Horová